

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 12. januarja.

V Bolgariji gospodari samovoljno Štefan Stambulov, in sicer dosedaj z nenavadno srečo. Njegova spretnost spominja uprav na Cavourja, njegova odločnost pa na kneza Bismarcka. Naj se govori o njem, kar se hoče, to se mu mora priznati, da je nadarjen mož. Načelo njegovo je pa to, da se vse, kar mu nasprotuje, mora udati ali pa zlomiti. V sredstvih ni izbirljen, na zakone se pa le toliko ozira, v kolikor se to ujema z njegovimi nameni. Pred vsem skuša kar uničiti vsacega politika, ki se ne ujema z njim. Posrečilo se mu je, da je Karavelova in Radoslavova napravil za pravi politični ničli, dasi sta ta dva moža imela veliko veljavo pri svojem narodu.

Najbolj pa čuti Stambulova pritisk Koburžan sam. Plesati mora, kakor mu on gode. Še celo oženiti se ni smel po svoji volji, ker se je Štefan Stambulov potegnil za to, da bolgarska kneginja ne sme biti katoličanka. Koburžan trosi milijone v deželi, ali zapovedati pa nema ničesar. Da to možu, ki je iz stare evropske vladarske rodbine, katerega sorodniki so vladali nekoč v Franciji, ni po volji, si lahko mislimo. Zato so ne čudimo, da bi se Koburžan že rad otresel tega jerobstva.

Pa tudi drugi odlični Bolgari so že siti Stambulovega počenja. Začenja se v deželi neki upor proti njemu. Ne ve se, bode li mogel še dolgo ta mogočnejši mojstrovati deželo. Taka politika, kakor jo tira Stambulov, je nazadnje pokopala celó kneza Bismarcka, čegar stališče je bilo pač trdnjše, nego je stališče bolgarskega ministerskega predsednika. Bismarck se je lahko skliceval na velike zasluge, katere je imel za domovino, Stambulov se pa na take zasluge opirati ne more.

Koburžan dosedaj res ni imel nobenega upliva, toda mož si ga utegne pridobiti. Veliko je že žrtvoval za deželo, to tudi vedo Bolgari in gotovo to tudi vsaj na nekaterne ugodno upliva. Glavna stvar je pa, da ima mož še denar, kateri ima posebno velik upliv v Bolgariji. Zraven družih jako lepih lastnosti, ima pa Bolgar še to jako dvomljivo, da je grozno skop, kakor skoro vsi kristijanski orijentski narodi. Zato ni dvojiti, da bode Koburžan polagoma že dobil nekaj privržencev proti Stambulovu. Knez se je že začel pripravljati za resen boj s svojim prvim ministrom. Iz svoje okolice

odpravlja ljudi, ki so le orodje Stambulova in jih nadomešča s svojimi pristaši. Tako je Koburžan nedavno odslovil družega tajnika in ga zamenil z novim.

Posebno pa knez skuša pridobiti dubovščino na svojo stran. V tem oziru zaupno občuje z metropolitom Gregorijem. Baš po prizadevanji Koburžanovem izboljšala se je duhovščini plača, bolgarski sinodi sezidalo lepo novo poslopje, osnovala se je sinodalna biblioteka in semenišče. Nižja dubovščina se sicer še ni dosti približala katoliškemu knezu, pač pa višja, katera rada vidi, če jo malo obseva dvorski sijaj.

Stambulov bode pa gotovo branil z vso odločnostjo svoje stališče. Boj, ki se sedaj začne, utegne se še razuneti v boj za biti ali ne biti. Koburžan bode skušal odriniti Stambulova, poslednji pa knezu izpodkopavati stališče. Mi posebno ne simpatizujemo ne s tem ne z drugim, in nam je čisto vse jedno, zmaga li Stambulov ali pa Koburžan. Ta boj pa utegne imeti vendar dobre nasledke. Ker se ne bode bil le v višjih krogih, temveč se bode zanesel tudi mej narod, razcepila se bode vladna sranka. Sedanji vladni pristaši se utegnejo začeti ravhati in kavsati mej seboj.

To pa bode gotovo izkoristila Rusiji prijazna opozicija, ki bode v tem v deželi zopet pridobila veljavo. Naj zmaguje ta ali oni, nazadnje se bode narod vendar naveličal teh komedij v Sofiji in utegne obema posvetiti, ko bode videl, da niti ta niti oni oni dobro ne stoji. Najnevarnejše je pa, da se bode razkol razširil tudi mej vojsko, ki je bila dosedaj najboljša opora vladi in Koburžanu. Zarote bodo zopet na vrsti in kaj lahko se pripeti, da vojska jedenkrat pomeče sedanje Sofijske mogočnejše s Koburžanom vred. Tako bi baš razpor mej vladno stranko naredil sedanjemu nezakonitemu stanju v Bolgariji konec in deželo privedel na pravo pot, da se sporazumi s svojo osvoboditeljico Rusijo. Gotovo seveda ni, da se kmalu to zgodi, kajti evropska diplomacija bode napenjala vse sile, da obrani Koburžana. Posredovala bode gotovo tudi mej Koburžanom in njegovim ministrom, dobro vedoč, da bi prevrat v Bolgariji naredil konec vsemu zapadno-evropskemu uplivu v tej deželi in uničil ves plod orijentske politike tripelalijance. Da ni evropska diplomacija delala na vse kriplje proti Rusiji, bi se goto še

tako dolgo ne bilo obdržalo sedanjo nezakonito stanje v Bolgarski. Pokazati se pa le utegne, da je sila dogodkov močnejša nego vse zvijače evropskih diplomatov, to tembolje gotovo, ker mora z napredkom narodne zavesti v Bolgariji prodreti tudi prepričanje, da zapadna Evropa Slovanom ničesa dobrega ne želi, temveč vse meri le na to, da bi slovanski svet podjarmili germanskemu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. januarja.

Ljudsko številjenje.

Pri ljudskem številjenju na Češkem in Moravskem so Nemci silno pritiskali, in sicer ne brez uspeha. V Liberci, kjer so, kakor je znano, najzagrizenejši Nemci, se je naštel le 1407 Čehov, torej niti polovico toliko ne, nego pred desetimi leti. V Moravskem Krumovu je bilo pred desetimi leti 48% Čehov, letos so jih pa našeli le 35%. Jednako žalostna poročila prihajajo tudi iz drugih krajev.

Spravna komisija

je izročila vladno izjavo o češkem notranjem jeziku posebnemu pododseku v pretres. V ta pododsek voljeni so samo Čehi, ker so Nemci izjavili, da volitve ne vsprejmo. Posebnega pomena pač posvetovanja tega pododseka ne bodo imela. Spravna komisija je pa je la posvetovanja o narodnih kurijah.

Reforma davkov na Ogerskem.

Ogerski finančni minister bode v kratkem predložil državnemu zboru predlogo o reformi pristoje in pridobitkarine. Pridobitkarina se bode tako uredila, da bodo premožnejši stanovi razmeroma bolj obdačeni, ker je vsekako priporočati. Tudi v Avstriji se obetajo že dolgo časa primerne davčne reforme, ali finančnemu ministru se ni posebej mudi olajšati bremen manj premožnim stanovom.

Vnanje države.

Lucki.

Pojasnili turške vlade gledé Luckega nič kaj ne ugaja nasprotnikom Rusije. Zato se pa nemška glasila jezé na turško vlado, ki je tako onemogočila drugim državam, da se ne morejo umešati vmes. Če je Lucki zares še v Rusiji kaj zakrivil, kriče židovska glasila, bi se morali navesti vsi dotični slučaji. Židje, ki so nevoljni na Rusijo, ki jim precej gleda na prste, so seveda jezni, da se jim je izmuznila iz rok tako lepa prilika zabavljati proti Rusiji. O Luckem pa moramo omeniti, da ni neprestano bival v Bolgariji. Ko so zarotniki odpravili Battenberžana, jo je Lucki pobegnil iz Bolgar-

LISTEK.

Deset let križem domovine.

I.

Na različnih krajih.

Gospod urednik! V kratkem poteče desetletje odkar romam križem domovine — treba torej podati Vam bilancijo o dobičkih in izgubah, to je ob užitkih in izkustvih doslejšnjega potovanja svojega.

Kakor sem Vam bil obečal spočetka, ko sem oprtal potno torbo, prehodil sem v tej dobi malo-dane vse slovensko ozemlje — od Mure do Soče in od Zile do Sotle. Tu in tam sem prekoračil tudi mejo „ože domovine“ svoje ter pogledal med sosede nam sosede. Da, nekatere kratki sem se bil predrznil celó onostran črnožoltih kolov naše države...

Napotil sem se bil v svet, da si ogledam različne kraje opevane naše domovine na lici mesta in da se seznanim z rojaki svojimi od obličja do obličja ter se poučim osebno o njihovih šegah in

običajih — no, da-si mi je bilo pri tem svojem izprehajanju širom domovine tekati „s trebuhom za kruhom“, dosegel sem vendar, vsaj po nekoliko svoj namen, da se oziram zdaj, na zvršetku desetletja, zadovoljen na prezanimive sprehode po velslikovitih pokrajinah jugoslovanskih...

Poslovni nalog izvoljenega si poklica me je v teh desetih letih zavedel na različne kraje naše domovine: na sever in jug, na zapad in iztok, v mesta in vasi, na obljudene ravnine in v samotna gorska zakotja, kjer mi je bilo občevati z vsakovrstnimi sloji našega občinstva: s kmeti in z gospódo, s preprostimi delavci in z odličnimi učenjaki, sploh z vsemi ljudmi, bodisi posvetnega ali duhovnega stanú. Vsled tega sem se toliko ujačil in razbistril, da se mi nič ne vnoža, temveč me vsaka stvar zanima in veseli, ter da nisem izbirljen ni gledé staje in ležišča, niti oziroma jéla in pila. In pri vsej „borbi za obstanek“ ohranil sem si še vedno nekoliko pogleda za prirodine lepote in za vsakovrstne znamenitosti — ni čudo torej, da sem na svojem potovanju videl in slišal, doživel in izkusil ter užil marsikaj, o čemer se navadnemu „kruho-

borcu“ niti ne sanja!... Opisal sem Vam sicer zdaj pa zdaj kakšen svoj sprehod ter Vam označil to in ono postajo svojega romanja križem domovine; toda to še ni niti petina vseh opisov, katere sem Vam še dolžan. In glejte, gospod urednik! Ta svoj dolg, ako mi Bog dá zdravje, rad bi Vam poplačal, predno umerjem, vsaj v poglavitih potezah...

Sprva, kakor veste, zanimal sem se najbolje za pokrajinsko obličje naše domovine. Zbok tega sem zlezal na marsikatero goro ter si ogledal vsak posamični kraj najprilje s ptičje perspektive. S tem namenom sem bil šel n. pr. na Rogaško Goro in na Dobrač, na Pohorje in Sveto Goro pri Gorici, na Učko v Istri, in na goro svete Uršule pri Slovenjem Gradci, na Gorjance in na sv. Višarje, na Matajur ob beneški meji in na Hum pri Ormoži, k sv. Vrbanu nad Mariborom in na Triskavac na krškem otoku, čez Predel in na Trsat itd. itd. Na vseh navedenih mestih sem se prepričal na svoje oči, da je površje jugoslovanske naše zemlje jako različno, povse plastiško ter polno slikovitih pokrajinskih prizorov, tako da se čudim, da nam še ni ustal velik slikar, kateri bi proslavil in uvekovečil

ske in se je še le nedavno zopet vrnil, zato je prav lahko mogoče, da je on pomagal pri Borkiji carski vlak vreči iz tiru.

Rusija in vojvoda Orleanski.

Danski princ Valdemar je pisмено prosil carja, da bi vojvodo Orleanskega vsprejeli v kak konjiški polk, kakor so princa Luisa Napoleona, pa je dobil zanikalen odgovor. Odgovorilo se mu je, da ga ne morejo vsprejeti zaradi dobrih odnosov s francosko vlado. Rusija ne mara, da bi Francozi mislili, da podpira monarhiste. Princa Napoleona so vsprejeli, pa le zato, ker ni nikdar mislil priti na francoski prestol in sploh ni nikdar delal francoski vladi nobenih sitnostij.

1. dan maja.

Delavski vodje na Dunaji so sklenili, da bode tudi letos prvi dan maja delavski praznik. Letos pa ne bodo demonstrovali le za osemurni delavnik, temveč tudi za občno volilno pravico. Ker je lani prvi dan maja precej mirno minul, ga letos oblastva in prebivalstvo ne bode pričakovala s tako vznemirjenostjo, kakor lani.

Volilna reforma na Danskem.

Danska vlada predložila je državnemu zboru predlogo novega volilnega zakona, po katerem se bode na vsacih 16.000 prebivalcev volil jeden poslanec. Mesto Kodanj bi volilo po novem volilnem redu 20 poslancev, dočim jih sedaj voli samo 9.

Dopisi.

Od Drave 10. januarja. [Izv. dop.] (Slovenščina v ljudski ali narodni šoli.) Slovenci štajerski trkamo že več let na vladna vrata, da bi dobili materini slovenski jezik v narodne šole.

Ker se vladna vrata pred nami zapirajo, ker naše prošnje za pravo in pravico ne morejo prodreti do ušes vladnih mož, začeli smo se že pred leti pritoževati, začeli smo klicati sodišča in sodnike na pomoč. Ko so avstrijski sodniki cesarskega avstrijskega ministra opozorili na državni temeljni zakon, ko so avstrijski sodniki odločno izrekli, da imamo Slovenci kot avstrijski državljani v zakonu utemeljeno pravo, da terjamo za naše ljudske šole materini slovenski jezik kot poučni jezik, udal se je avstrijski gospod minister Gautsch in je vsaki taki prošnji ustregel.

Moti pa se, kdor misli, da so se vsled tega razmere za nas štajerske Slovence izboljšale!

Kdo pa izvaja razsodbe državnega sodišča in gospoda Gautscha?

Pri nas nihče! Deželni zbor štajerski jih ne mara, kar je pokazal v zadnjem zasedanju, c. kr. deželni šolski svet se ž njimi ne strinja, c. kr. okrajnim šolskim nadzornikom so trn v peti!

Ves trud, vse prizadevanje, vsi stroški bili so zaman! Eksekutive, katera bi to, kar se je v hudi borbi pridobilo, izvajala nam popolnoma nedostaje. Vse je ostalo pri starem. Slovenske občine, katere so se zaradi usiljevanja nemščine pritožile, so baš tako na slabem, kakor one, katere se niso pritožile.

Tu pa tam skušal je vnet naroden učitelj zasnovati podučevanje na podlagi materinega jezika, na podlagi zdrave pameti in pedagogike. To je večinoma spodletelo, ker se je uprl deželni šolski svet, — ker so nasprotovali okrajni šolski nadzorniki.

Tako je nadzornik Bauer pri treh konferencah deklamiral, „dass die Erfahrung lehrt, „dass berufseifrige Lehrer ohne Verkürzung der slovenischen

Unterrichtstunden, sehr gute Erfolge im Deutschen zu erzielen verstehen!“

Temu gospodu tudi niso všeč učitelji, kateri zahtevajo, da se nemščini v narodni šoli določijo gotove ure, da se ure ne kradejo materinščini! Oblastno je tedaj zavpil pri konferencah, da ni treba posebnih ur za nemščino „ausserordentliche Unterrichtsstunden erscheinen eigentlich ganz überflüssig“.

Se vé, slovenski tako zna vsak slovenski paglavec, ure odmerjene pičlo slovenščini pa se lahko porabijo za ubijanje blažene nemščine!

G. nadzornik Ranner opiral se je vselej na izrek c. kr. dež. šol. sveta, rekoč: „Der k. k. Landeschulrath hat sich dahin geäußert: wenn ein Lehrer fragt, woher er die Zeit für den Unterricht in der deutschen Sprache nehmen solle, so beweist er hiedurch nur, entweder ein ungentügendes Verständniss für die Ertheilung dieses Unterrichtes überhaupt, oder lässt er erblicken, dass es ihm an Berufseifer und guten Willen fehlt, durch dass er demnach nicht geeignet ist, den bezüglich schulbehördlichen Aufträgen und Anordnungen zu entsprechen.“

Mislím, da so to jasne besede, besede, katerim ni treba posebnega pojasnila! Kakega značaja mora biti v nas učitelj, da si upa hoditi pravo pot, da ga ne upogne sile, da se ne ustraši posledic, ako se drži zakona in zdrave pameti, proskribirane pri naših topih pedagogih?!

Ali mislite, dragi rojaki, da so besede: „Einem solchen Lehrer kann nur geraten werden, dem Lehrberufe für immer zu entsagen und sich für eine andere Berufsart zu entscheiden“, brez pomena, da so bile oficijalno govorjene od c. kr. nadzornika Ranner-ja „et proprio motu“ in ne vsled inspiracije iz Gradca?!

Položaj, v katerem se nabajamo mi štajerski Slovenci zdaj glede narodne šole, je tak, da se širi demoralizacija, da se neti korupcija mej učiteljstvom.

In kako pa naj vzgaja moralična propalica značajan, čvrst naraščaj?

Naše razmere se morajo premeniti in to prav v kratkem!

Ljubljanskega „Sokola“ občni zbor.

(Konec.)

Blagajnik Pavel Skale prečita potem svoje poročilo. Društvo imelo je preteklo leto 1831 gld. 11½ kr. dohodkov, (saldo prejšnjega leta 51 gld. 96½ kr., udnina 1140 gld. 75 kr., veselice 614 gld. 40 kr., kuponi 24 gld.), stroškov pa 1978 gld. 70½ kr. (Veselice 761 gld. 22 kr., izleti in deputacije 248 gld. 73 kr., učitelju telovadbe 194 gld. 92 kr., telovadno orodje 136 gld. 33 kr., tisk in vezava 138 gld. 95 kr., plača društvenemu strežaju 108 gld., sluga pri telovadbi 57 gld. 38 kr., svečava 90 gld. 91 kr., stanarina za društveno sobo 63 gld. 12 kr., venci umrlim članom 61 gld. 22 kr., deset izvodov „Mira“ 10 gld., društvu „Rudečega križa“ 10 gld., poštnina 19 gld. 75 kr., dobitki za prvo streljanje 10 gld., drobnosti 68 gld. 17½ kr.) Bilo bi to torej 147 gld. 59 kr. primankljaja. Ker je starosta Ivan Hribar društvu poklonil 100 gld., znižal se je primankljaj na 47 gld. 59 kr. (Živio Hribar!)

Proračun za l. 1891. kaže 1624 gld. dohodkov in istotoliko stroškov. Izvestje blagajnika Ska-

leta, ki je priporočal, skrbeti za to, da se proračun ne bode prekoračil, vzelo se je z odobravanjem na znanje.

Blagajnik Skale nadalje naznani, da je starosta Hribar za ustanovljenje tamburaškega zbora nabral 20 gld., kar se z veseljem in živioškici vzame na znanje.

Pregledovalcema računov izvolita se na g. dr. Trillerja predlog „Sokola“ Dežman in Forte.

Potem bila je volitev, o kateri smo že poročali. Mej skrutinijem pa so prišle ns vrsto druge točke. Brat Trstenjak poudarjal je zasluge staroste Hribarja, pod čegar vodstvom se je „Sokol“ pospel na tako visoko stopinjo in prosil starosta, da še ostane društvu na čelu. (Naudušeni živioškici.)

Na to pa ustane brat dr. Stor in predlaga, da se starosta Hribar, ki društvo tako izborni vodi in je, kakor smo ravnokar čuli, društvu podaril 100 gld. in v obče stekel si za „Sokola“ nevenljivih zaslug согласно imenuje častnim članom (Burno odobravanje vsega zbora.)

Starosta Hribar zahvalil se je na tej jako častni ovaciji, a odločno izjavil, da častnega članstva ne vsprejme, ker se po njegovem mnenji ne strinja, da bi starosta ob enem bil častni član. Navzlic glasnim ugovorom, ostal je starosta Hribar pri svojem sklepu, da ima občni zbor odločiti se, ali hoče, da ostane še starosta, ali pa da bode samo častni član. Ta alternativa bila je zboru mučna, a udati se je moral v to, da si še pridrži gosp. Ivana Hribarja kot starosta, ker je baš njegova oseba najboljšje poročstvo za društva prospeh.

Pri točki „pogovor o maškardi“ poročal je dr. Triller, kako je „ad hoc“ pomnoženi odbor deloval, kako se je razdelil v štiri odseke in kdo so člani teh odsekov. Pomnoženega odbora nasveti bili so vsi vprejeti.

Dalje se je jednoglasno vsprejel brata Mulatka predlog, da se „Sokol“ in corpore udeleži blagoslovljenja zastave „Zagorskega Sokola“ dne 17. maja t. l., da se „Miru“ in društvu „Rudečega križa“ dá tudi letos po 10 gld., da se dne 14. t. m. odpošlje v Gospič našemu rojaku in slavnemu skladatelju F. S. Vilharju čestitka na petindvajsetletnici.

Brat Zagorjan je, kazoč na to, da je „Savinjski Sokol“ ob enem tudi gasilno društvo, poudarjal, kolike važnosti bi bilo, ko bi se ideja Sokolska razširila tudi mej gasilna društva ter predlagal, da se v tem oziru takoj storé primerni koraki. Po kratki debati izročil se je ta jako praktični predlog novemu odboru, da potrebno ukrene.

Omeniti je še, da je starosta Hribar poročal tudi o tamburaškem zboru. Vsi instrumenti za 12 tamburašev stali bodo 160 gld. Nabranih je že 20 gld., ostalih 140 gld. pa bode načelnštvo že dobilo vkupe; kakor tudi skrbelo za učitelja. To izvestje se z dobro-klici vzame na znanje, odboru pa dá pooblastilo za ustanovitev tamburaškega zbora.

Ko se je bratu Benčanu in ostalim predtelovadcem izrekla zaslužena zahvala, vsprejel se je še staroste Hribarja predlog, da je treba storiti kar mogoče, da se društvo razširi in dobi več članov. V ta namen pomnožil se bode odbor s člani, ki se prostovoljno oglase, da bodo v tem zmislu

vsa ta prirodina čudesa... Le oglejte se širom domovine: Tam doli ob iztočni nje meji se razgrinja neprezirna ravna, po kateri se vijejo nalik srebrnim trakovom šumeče reke; tu gori na zapadu pa kipé v nebo gorostasne planine, katerim veličastna teména pokriva večni sneg; ondu-le na severnem nje konci se vrsté valoviti holmi, s košatimi gozdi in bujnimi goricami opleteni, dočim se takaj na jugu svet razplošča v nizko primorsko brežino, kjer med sivem skalovjem zoréva sladko južno ovočje...

Da se po različnosti naopične zemeljske obrazbe spreminja i podnebje, rastlinstvo in prebivalstvo ter njega bivališče — o tem imam izkustva dovolj! Za proučevanje razločka mej severom in jugom naše domovine ni treba hoditi baš na skrajne nje meje: peljite se n. pr. po zimi iz Ljubljane v Gorico, kar Vas stane par ur vožnje po železnici, in čudom se začudite: Tukaj sneg do vratu, ondu pa se morete sprehajati poléčen po zelenečih livadah. Sicer pa imate v to dokaz še mnogo bližje, namreč v Vipavi: ko spomladi tu zoré črešnje, zagazite dve uri višje gori v Hrušici še v sneg. Se-

veda zloglasna burja in pa izjeme, kakeršna je letošna zima, ne poštevaajo se tu! Vender pa moram izpovedati, da sem po zimi tukaj na jugu prebil mnogo več mraza, negoli na istem Pohorji, dasi je tam sneg leseno kočo zametel do kápa, sedel sem lepó v gorki zakurjeni sobi, dočim sem tu na Krasu in v okolici Goriški zmrzeval po ves dan na dimnatem ognjišči. In po noči, spati v kameniti hiši, v kateri ni bilo nikoli nobene peči — to Vam je bil še le pravi užitek: ko sem se zjutraj vzbudil, imel sem zamrznene brke in trepalnice...

Pa kakor sem dejal: po večletnem potovanji po vseh različnih krajih širne domovine, privadil sem se i različnemu življenju ter bivanju bodisi na severu ali na jugu, in to po zimi ali po letu in ob vsakovrstnem vremenu. Da! Često sem krenil baš v najhujši zimi na severni predel domovine, o polletni vročini pa na jug: ondu sem se naužil v polnih požirkih slikovitosti snežnih gozdov, tukaj pa bohotnosti južnega rastlinstva.

In kakor se na različnih krajih različno biva in živi, istotako se tudi v vsakem kraju naše domovine drugače spava, jé in pije. No, pregrešne

moje kosti so se v teku desetletnega potovanja prilagodile vsakovrstnemu ležišču: danes sem spal n. pr. na žimnici, jutri na slamnjači, tu na mehki blazini, tamkaj zopet v viseči pomorski postelji.

Kar pa se dostaje naposled vseh mnogovrstnih jedil, t. j. kakor pravijo Kraševci „jedáč“, s katerimi se mi je postreglo križem domovine, moram priznati, da je moj želodec v tem oziru postal pravi virtuoz. To so Vam bile toli si nasprotujoče jestvine, da bi se čudili, ko bi Vam jih navedel.

In konečno o vseh toli mnogovrstnih pijačah, katere sem okusil te leta, mogel bi Vam napisati obširno statistiko ter Vam dokazati po lastni eksperimentaciji, kolí različno upliva na človeško srce ta ali ona kapljica božja...

Da sem na različnih krajih naše domovine naletel tudi na kaj različne ljudi na dobre in zlobne, na modre in bedaste; in da jim rabi povsod drugačna noša in drugačen „občevalni jezik“ — o tem govoriva pozneje kedaj!

V Ljubljani, 12. prosinca 1891.

Prostoslav Kretanov.

delovali. Ker se je takoj oglasilo zadostno število članov, bil je takoj tudi gotov ta agitacijski odsek, kateremu želimo najlepšega uspeha.

Ko se je odbor izrekla še zahvala na njegovem delovanju, zaključil se je občni zbor, ki je v vseh točkah in v vseh govorih, katere smo, žal, zaradi prostora morali izpustiti, kazal, da v društvu veje pravi duh, lepa sloga in vzajemnost, da imajo vsi člani neomejeno zaupanje do svojega načelnštva in osobito do svojega staroste. In baš to je najboljšje poročstvo za bodoče uspešno delovanje. Na zdar!

Domače stvari.

— (Petindvajsetletnica izbornega rodoljuba.) V „Novi Soči“ čitamo: „G. Ernest Klavžar dovršil je koncem minolega leta petindvajsetletno dobo svojega delovanja na dramatičnem polju. Koliko je dušno in gmotno žrtvoval imenovani gospod za razvoj dramatike v Goriški Čitalnici, koliko se trudil in neumorno deloval v prosep in razcvit prvega našega narodnega društva v Gorici, vé vsakdo, kdor se je količkaj udeleževal veselice v tem društvu. A tudi drugod po naši ožji domovini je g. Klavžar najbolj znana, najpopularnejša oseba na Goriškem. Ni je menda Čitalnice, ni društva na Goriškem, kjer ne bi bil s svojim neizcrpljivim humorjem razveseljeval in kratkočasil občinstva. Grda nehvaležnost bi bila, ko bi se goriški Slovenci ne spominjali z veseljem in hvaležnostjo gospoda, ki se je skozi petindvajset let požrtovalno trudil in neumorno delal v prosep naših narodnih društev, torej tudi za omiko in oliko našega naroda. Zato se je osnoval po želji mnogih tukajšnjih rodoljubov poseben odbor iz čitalnične srede, ki je že sklenil, da priredi v ta namen posebno veselico v dan 1. februarija t. l. Uverjeni smo, da odobrijo vsi pravi prijatelji naših narodnih društev in našega naroda ukrep označenega odbora ter po svoje pripomorejo v to, da bode dan 1. februarija pravi narodni praznik. Klavžarjeva petindvajsetletnica ne bode se praznovala samo v ožjem Goriškem krogu, izvestno bodo vsaj v duhu prisustvovali rodoljubi po vsem Slovenskem, katerim je gosp. Klavžar poznat kot izvrsten rodoljub in jeklen politični značaj.

— (Moravska občina) imenovala je gosp. deželnega predsednika barona A. Winklerja in gosp. dr. Maksa pl. Wurzbacha, graščaka in odvetnika v Ljubljani, častnima občanom.

— (Čujte, čujte!) Marsikatera čudna stvar čuje se o ljudskem štetju, najčudnejša je pa gotovo ta, da je po Dravljah, Županjah i. t. d. kot komisar hodil mož, ki prav nič slovenski ne zna. To je pač žalostno, da za tak posel neso mogli, oziroma neso hoteli dobiti človeka, ki bi slovenski znal.

— (V Škofjiloki) umrla je preteklo soboto gospa Katarina Koceli, mati na Krškem umrlega dr. Kocelija. Dosegla je visoko starost 89 let. V. m. p.!

— (Iz Zagreba) se javlja, da je kardinal Josip Mihalović, nadškof Zagrebski, opasno obolel.

— (Dr. Bajamonti,) vodja italijanske stranke v Dalmaciji, je kakor javlja „Obzor“ na smrt bolen.

— (Slovensko gledališče.) Včeranje predstave ne morem prištevati onim, o katerih sporočevalec z veseljem poprime za pero, da vrši svojo dolžnost. Veseloigra „Zakotni pisar“ sicer ne spada baš mej slabeje igre starejšega nemškega repertoira, vendar pa nema sama v sebi tacihi situacij, da bi se vzdržala, če se ne igra prav točno in gladko. In to smo pogrešali včeraj. Ne da bi očital pojedinca, v celoti se je opažala neka mlačnost, tako da se občinstvo ni moglo prav razgreti, akopram je bila dvorana dobro obiskana. Ensembli so bili nekako medli, brez pravega življenja. Najbolji prizori so bili oni mej zakotnim pisarjem Presukancem in njegovim faktotumom Adamom, ki so vzbujali mnogo smeha. Prvega igral je g. Šršen prav povoljno, akopram je pač malo pretiraval, drugega pa g. Perdan, ki je bil res izhoren v maski in igri. Prav pohvalno mi je omeniti g. Borštnik-Zvonarjeve, ki je ljubosumno soprogo prav dobro igrala. G. Borštnik je igral kancelijskega svétnika sicer z ono sprednostjo, katere smo pri njem vajeni, vendar pa sta bila on in posebno pa g. Danilo malo prestara za zakonski par, katerega sin še ni polnoleten. G. Verovšek trudil se je prav pošteno, a nedostajalo mu je onega sarkastično-humorističnega tona, ki ga zahteva njegova uloga skeptičnega samca. G. g. Danilo in Lovšin zadovoljevala sta, istotako g. Šturm. Akoravno torej pojedinca baš ne

morem očitati velicnih nedostatkov, vendar bi tudi v imenu plačujočega občinstva našim igralcem sploh priporočal, da se marljivo uče in ne apelirajo preveč na pljuča šepetalčeve, če pa poslednji morda svoji ulogi ni tako dorastel, kakor bi bilo želeži naj nadomestijo oni ta nedostatek s temeljitim učenjem. Da moremo imeti prav završene predstave, pokazala nam je letošnja sezona, treba je torej samo vsestranske dobre volje.

— (Glasbena matica.) Ker so se zadnji čas opustili javni koncerti učencev in učenk „Glasbene matice“, kar se je splošno obžalovalo, imel je odbor dobro misel, uvesti nekake „domače koncerte“ v ožjem krogu, kakor ga pripuščajo društveni prostori. Včeraj popoldne ob 5. uri vršil se je v jedni društvenih učilnih sob prvi taki mali domači koncert, katerega se je udeležilo razun odbornikov in roditeljev mladih koncertantov še nekoliko po odbornikih vpeljanih prijateljev domače glasbe. Ker so društveni prostori omejeni, moral je odbor z obžalovanjem to stvar ukreniti tako, da vsak odbornik poleg svoje obitelji sme uvesti še dve osebi. Ker se bodo ti koncerti ponavljali vsak mesec, bode vendar sčasoma mogoče, da tako pridejo na vrsto polagoma razun roditeljev onih učenk in učencev ki bodo sodelovali, tudi oni prijatelji društva, ki se bodo za te domače koncerte zanimali in se dali uvesti po odbornikih. Vspored obsegal je šest števil. Hen. Kaan-a „Serenado“ in Ant. Dvořák-a „Slovanske plese“ igrali sta čveteroročno gospodični Jakobina L. in Marija M., obe, nam že dobro znani vrli pianistki, ki sta prav lepo izvršili težavni točki. Gospodična Josipina Č. svirala nam je P. Czajkovskega „Valček“ in se pokazala prav nadejno učenko ter rešila prav dobro svojo ulogo. Vokalni del podal je Zajčev „Dobro jutro“, katero je pel prav dobro g. J. V. in pa čveterospjev Hajdrihov „Deklici“, ki so ga izvajali gojenci pevske šole tako povoljno, da so morali pridejati še jednega. Po latinskem pregovoru „dulcis in fundo“ prihranil sem si gospodično Franjo V. zadnjo, in brez da bi krivico delal drugim gospodičnam, ki so nam tako izvrstno svirale na glasoviru, moram reči, da mi je Zajčeva „Lastavicam“ prav globoko segla do srca. Gospodična V. ima res simpatičen, obsežen glas in je predavala prav lepo, ter dela čast učitelju svojemu prof. Gerbiču. Da je malo, ali odlično občinstvo vse točke živahno odobraval, razume se in bi bilo prav rado še poslušalo dalje. Nadejamo se, da se iz tega skromnega začetka razvijo v kratkem času muzikalični „jour fixe“, kakor jih s posebno povoljnim uspehom goji pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu, ki bodo gotovo prav blagodejno uplivali na razvoj našega domačega muzikalnega življenja. Z zanimanjem pozdravili bodemo prihodnji jednak večer, kateremu naj se slobodno postavi malo dalji vspered.

— (Nezgoda na železnici) pripetila se je v soboto po noči mej Poljčanami in Ponikvo. Iz Poljčan odšel je ob določeni uri poštni vlak, deset minut pozneje pa lokomotiva s snežnim plugom. Pri stražnici št. 481 je lokomotiva s snežnim plugom dohitela poštni vlak, zaletela se vanj in zdrobila zadnja dva vagona. Izmej potovalcev je ženijski nadporočnik Maly, rodod iz Kranja, teško poškodovan, štirje drugi pa lahno. Maly je uprav grozno prizadet. Ko sta vlak in plug vkupe trčila, stisnila je velika sila klopi v vagonu vkupe in g. Malyju ujelo jedno nogo, kakor v klešče in štiri ure prebil je nesrečnež v nepopisnih mukah v tem položaji, dokler ga neso iz groznega oklepa oprostiti s tem, da so klopi razžagali. Pustivši razbita vagona na lici nezgode, prispel je poštni vlak proti 9. uri zjutraj v Celje, kjer so g. Malyja prenesli v vojaško bolnico. Kdo je nezgodo zakrivil, nam ni znano, gotovo pa je zelo čudno, da je v tem žalostnem slučaju poštni vlak snežnemu plugu gaz delal, ker nekoliko spominja na narobe svet.

— (Z dežja pod kap.) Od sv. Trojice v Slov. goricah piše se nam dne 9. t. m.: V Štanjgrovu poleg sv. Benedikta pogorel je včeraj viničarski hram Vinka Krmeka. V poslopji stanovala je neka ženska, katera je, boječ se, da jej ne prezebe jedina krava, nosila v lonci žarjavico v hlev. Bodisi, da je lonec slabo postavila, da se je prevrnil, bodisi, da ga je razbila krava, opletajoča okolo sebe, včeraj unelo se je v hlevu in pogorelo je vse poslopje s kravo vred. Tako torej krava ni prezebla, pač pa se je opekla.

— (Iz Opatije.) V sredo dne 7. t. m. začelo je v nas snežiti in drugo jutro bil je sneg že

40 cm na debelo. Od srede do petka nismo dobili nobene pošte. V četrtek odposlali so ob 1. uri popoldne iz St. Petra pošto s pismi in časniki. Dasi sta bila v sani uprežena dva konja, potrebovala je pošta do Opatije vendar 21 ur. Radovedni smo, kako raco bodo prinesli Dunajski listi o tem snegu, ko so dne 3. t. m. pisali, da smo 2. t. m. v Opatiji imeli 24° toplote. Poročevalec je bil svoj toploter izvestno obesil na svojo zakurjeno železno peč, ali pa je le njemu bilo tako vroče, ker se je dne 2. t. m. za Nemca upisal, dasi je Slovenec z Doljenskega.

— („Bralno društvo“ v Borovnici) priredi veselico v nedeljo, dne 18. prosinca 1891. leta v gostilni „Pod kolodvorom“. Vspored: Tombola. Ples. Prosta zabava. — Začetek ob polu 8. uri. — Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr.

— (Vahilo) k zabavnemu večeru, katerega priredi čitalnica Postojinska v soboto 10. januarja t. l. v prostorih g. Alojzija Burgerja. Vspored: 1. Petje. 2. Šaljiv prizor. 3. Srečkanje. 4. Ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za neude samce 30 kr., z družino 50 kr. Udje so ustoppine prosti. Godba: Češki kvintet. K prav obilni udležbi vabi odbor.

— (Kostanjeviško bralno društvo) je za leto 1891. v odbor izvolilo sledeče gospode Viktorja Rosino predsednikom; Josipa Rohrmann-a tajnikom, Frana Gregoriča blagajnikom Miho Nova ka knjižničarjem in Damijana Pavliča, Otmarja Severj-a in Antona Stravs-a odborniki. Društvo priredi letošnji predpust sledeče veselice: 18. januarja plesni venček; 1. februarija tombola in plesni venček in 8. februarija maškarado.

— (Sežanska Čitalnica) priredi na „Svečnico“ v 2. dan februarija t. l. veliko veselico, pri kateri bode svirala vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 87.

— (Prebivalstvo.) V Žalski srenji se šteje prebivalcev in sicer v trgu 329 moških, 340 žensk, skupaj 669; v Vrhji 139 moških, 191 žensk, skupaj 330; v Zg. Ložnici 75 moških, 70 žensk, skupaj 145 in v Sp. Ložnici 14 moških, 23 žensk, skupaj 37. Cela občina šteje skupaj 1181. Mej temi je kot občevalni jezik naznačilo 1166 slovenski in 15 nemški. Prebivalstvo se je torej od leta 1880 za 218 duš pomnožilo. „Slov. Gosp.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 12. januarja. Včeraj bil na čast nemškim poslancem s Češkega komers, katerega sta se udeležila tudi Plener in Scharschmid. Nemško-nacionalni poslanec Bendel govoril je nastopno napitnico: Nemci v Avstriji se bodo vedno trdno držali duševne in kulturne vkupnosti s svojimi drugimi rodniimi brati. Oni so odkritosrčni prijatelji avstrijsko-nemške zveze, a se ne bodo nikdar odrekli političnemu življenju, nikdar nemški zvestobi. Nemška nacionalnost ne izključuje zvestobe cesarju. Govornik napil zdravico na cesarja.

Pariz 12. januarja. „Gaulois“ zanikava vest, da bi bil princ Orleanski prosil za vsprejem v rusko vojsko.

Madrid 12. januarja. Po zadnjih poročilih se kaže, da je v Olotu prijeta oseba res Padlevski. Misli se, da se je v Barceloni hotel ukrcati v Ameriko, a svojega namena ni mogel izvršiti, ker ni imel potnega lista.

Razne vesti.

* (Ljudsko številenje.) Izid ljudskega popisovanja iz Dunajskih predkrajev je znan. Unterdöbling ima 1806 (proti 1776 prebivalcem 1880. leta), Oberdöbling 14.155 (8756), Neulerchenfeld 43.621 (25.657) in Sechshaus 14.060 (10.650). — V Brnu se je prebivalstvo v poslednjih desetih letih pomnožilo le z 79.200 na 92.000 prebivalcev. — V Budimpešti je sedaj 460.000 stanovnikov, za 111.000 več, nego pred desetimi leti.

* (Popetorilo) se je prebivalstvo v zadnjih tridesetih letih v Knittelfeldu na Gorenjem Štajerskem. Leta 1860. je to mesto imelo 1093 stanovnikov, 1870. leta pa 2018 in 1880 l. 3948, pri zadnjem popisovanju pa 5866.

* (Nedelja židovski praznik.) Več židov v Ameriki hoče iz narodnogospodarskih ozirov svoj praznik predstaviti na nedeljo. Ker kristijani v Ameriki nedeljo jako strogo praznujejo, je za žide jako nepripravno, če praznujejo soboto.

* (Dvojčki in trojčki) neso nobena redka prikazen, kakor je dognal ameriški zdravnik dr. Foy. Četvorčki so pa že jako redki, računati se sme na 2 ali 3 slučaje na milijon rojstev. Petorčki

so pa znani le v 12 slučajih, pa še za te je bilo potreba poseči več stoletij nazaj.

* (Pomenljiva ura tega stoletja) bila je od desetih do enajstih zvečer dne 30. decembra minolega leta. Bila je predzadnja ura predzadnjega leta predzadnjega desetletja predzadnjega stoletja drugega tisočletja.

* (2000 indijskih žen) se je obrnilo do angleške kraljice, naj se dovoli dekletom močiti se le s 14., ne pa z 10. letom, kakor je bila sedaj navada. V svoji prošnji slikajo žene v kaj neugodni luči zakonsko življenje v Indiji.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilo, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **LEKARNA „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-jt.** (791—12)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Letne doneske za l. 1890. so poslale podružnice:

Blejska	30 gld. — kr.
Senožeška	32 „ 90 „
Vrhnjska	33 „ — „
Kotmaraves na Koroškem	18 „ — „
Črno na Koroškem	20 „ — „
Konjiška na Štajerskem	10 „ — „
Braslovska na Štajerskem	31 „ — „
Škofja Loka	30 „ 90 „
Ribnica	29 „ — „
Zužemperk	16 „ 30 „
Ormož	50 „ — „
Goriška ženska	140 „ — „
Kobarid	25 „ 67 „
Šmarje na Štajerskem	42 „ 01 „
Metliška	12 „ 50 „
Brdska	4 „ 20 „
Na Rečici	22 „ — „

Darovali so:

Iz Šmartina pri Litiji	2 „ — „
Volilo č. g. kapelana Tikviča	71 „ — „
S. Tirolskega	15 „ — „
Litijske in Šmartinske Slovenke	7 „ 52 „
Omizje pri Hajderji v Brezicah	3 „ — „
Bivši pevski zbor čitalnice Ljubljanske državno obveznice	160 „ — „
Razprodane knjige in vsprejemnine (učitelj Alojzij Novak)	4 „ 60 „

Ker še dvanajst podružnic ni poslalo letnih doneskov za leto 1890., prosim, da to precej storé, da morem skleniti račune za preteklo leto, sicer bodo te podružnice v letnem poročilu za glavno skupščino izkazane brez doneskov za družbo.

V Ljubljani, dne 6. januarja 1891.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Ivan Nep. Koceli naznanja v imenu svojem in v imenu svoje sestre **Adelheide Engelmann**, roj. **Koceli**, in v imenu vseh drugih sorodnikov jako tužno vest o smrti svoje nepozabne matere, oziroma tašče, stare matere in prababice, gospe

Katarine Koceli roj. Lammer

katera se je po dolgej, hudej bolezni, prejemši svete zakramente za umirajoče, v dōbi 89 let, preselila na oni boljši svet.

Pogreb drage pokojnice bode v nedeljo dne 11. januarja ob polu 4. uri popoldne.

Sv. zadušne maše se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi.

Počiva naj v miru!

V Škofji Loki, dne 10. januarja 1891.

(23)

Loterijne srečke 10. januarja.

V Trstu: 68, 78, 57, 71, 60.

Tujci:

11. januarja.

Pri **Mattel**: Plazer, Gibs, Weiss, Schadeck, Stern, Stroheim z Dunaja. — Petrič iz Kranja. — Dr. Reissmüller iz Haasberga. — Lehmann iz Monakovega. — Reindl iz Belovara.

Pri **Slonu**: Ziper, Provitz, Taub z Dunaja. — Dr. Dereani s soprogo iz Kamnika. — Kolb iz Srebrnice. Perkl iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Nachod iz Prage. — Pri **bavarskem dvoru**: Neccofsky, Kunner iz Kočevja. — Aggazio iz Trsta. — Ovjak iz Smlednika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 10. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 65	Špeh povenjen, kgr.	66
Rež,	5 20	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 76	Jajce, jedno :	4
Oves,	3 15	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 —	Telečje	60
Koruz,	5 20	Svinjsko	54
Krompir,	2 41	Košturnovo	40
Leča,	12 —	Pišanec	60
Grah,	14 —	Golob	20
Pizol,	9 —	Seno, 100 kile	1 78
Maslo, kgr.	88	Slama,	1 78
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. jan.	7. zjutraj.	734.4 mm.	—5.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.5 mm.	—1.6° C	sl. szh.	jasno	
	9. zvečer	739.7 mm.	—2.6° C	sl. szh.	obl.	
11. jan.	7. zjutraj	742.2 mm.	—4.4° C	sl. zah.	obl.	2.60 mm.
	2. popol.	744.0 mm.	+0.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	746.6 mm.	—0.8° C	sl. zah.	obl.	snega.

Srednja temperatura —3.1° in —1.5°, za 0.5° pod in 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 12. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.60 gld.	90.65 gld.
Srebrna renta	90.75	90.90
Zlata renta	107.9	108.55
5% marcna renta	103.50	102.95
Akcije narodne banke	997	996
Kreditne akcije	307.75	308
London	114.75	114.50
Srebro	—	—
Napol.	9.08	9.08
C. kr. cekini	42	41
Nemške marke	56.85	56.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	178
Ogerska zlata renta 4%	103	50
Ogerska papirna renta 5%	101	05
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	180
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	50

Štev. 50.

(27—1)

Razglas.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane naznanja;

1. da bodo imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1870., 1869. in 1868. rojenih domačih mladeničev pri magistratu razgrnjeni

od uštetega 20. do uštetega 27. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda in

a) ako bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§. 31, 32, 33 in 34 voj. zakona navedenih ugodnosti ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Dalje objavlja magistrat:

2. da se bode vršilo srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 29. dan januarja t. l. ob 11. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakteremu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski

v 1. dan januarja 1891.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(926—4)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.